



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Confirmatione Vtili Vel Invtili. Titvlvs XXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

DE CLERICIS PEREGRINANTI-
BVS.
TITVLVS XXIX.

CAP. L

*Causa peregrinationis seu profringentem ad scd. Apoll. neu est
dignus iurisdictionem.*

Celestinus III. Ambian. Epis.

*Oncoperentes & i. Presbytero intelleximus : [i & f.] Liceat Presbyter idem res suas & ecclesias
in protectione nostra non posuerit, quando
ad nos accedit; tamen cum hi, qui accedunt ad praefen-
tiam nostram, cum rebus curam debant esse, sub Apo-
stolis protectione securi : mandamus, quatenus que-
nisi videt Presbytero post iter adrepitum ad nos ve-
niendum, fabracture et vel ablatum, sibi restituiri facia-
tur.*

*[Sicut postquam ad nos venuisti iter arripuit, quidam res
tuas persumperit.*

DE CONFIRMATIONE UTILI VEL
INUTIL.

TITVLVS XXX.

CAP. I.

*De confirmata per Papam, inferior judex cognoscens
non possit infraferre non tenetur, ut quia fabractura, vel de
nugatio, ex ea sequitur.*

Alexander III. Exon. Epis. C. in
literis.

*S] ubi quis & rei litigiose confirmationem impetravit
ab Apoll. fed. non minus potest judex de causa co-
producere, & eam fine debito terquama. Sed si rem
tan paucis poterit, cum inde confirmationem ob-
tinat, non est licet iudicari de quatione postea ex-
am decerner, aut tam definire aliquę fed. Apoll. man-
dato.*

CAP. II.

Idem Vigorensis Epis. d

*D] e confirmationibus & autem Rom. Pont. volumus
te tenere, quod contra illas (nisi novum Apoll. fed.
procedit mandatum, aut certum sit, quod sint per falsi
bigessent elicita) non est aliquatenus judicandum.*

CAP. III.

*Littera confirmationis super sententiam, à qua eras appellation, non
vobis, & proposita malitate prevente appellantem, ultius pendent
donec appellatione cognoscatur.*

Celestinus III.

*B] ox memoris f. a canonico vester proposuit, sen-
tientiam à delegatis iudicibus prolatam sufficere: &
autem docemus ille, contra quem sententiam fuerit,
ut illa lenitatem appellaverit, judices tamen nihil
sententiam executioni mandarunt. Ceterum
apostolus litteras suam ad Apoll. sedem adrepit, literas
et tractando sententiam impetravit, adverbarius au-
tem plam caue preveniens confirmationis promul-
gata sententia descriptio fuerat adscutis, in quo mul-
ta de sua appellatione mentio habebatur. Ideoque
requiri, quia quibus litteris præjudicium faciant. Re-
spondemus ignorare, quod poteriores debent prioribus
prædicium generare. Verum si dicatur, nullis litteris
venient & iustus prejudicantibus : vel sub alia forma*

*verborum, dummodo nil diceretur de literis confir-
mationis exprefse: dicimus prima tandem suum debent ha-
bere vigorem, donec de iniqua sententia cognitio plenior
habeatur.*

CAP. IV.

*Innovatio privilegiis novum jus non tribuit, nec antiquum con-
firmat: sed si quod competit, conservat. Brevius sic potest
summaris: innovatio privilegiis non inducit confirmationem iuris in
se contenti.*

Innocentius III. dicto Paderborn. a

*C] omis dilecta b in Christo filia abbatum & forores
ecclesie Gardenerum c sua cuperent privilegia inno-
vari: propter viatrum d discrimina quatuor Episcopis, &
Abbatibus totidem, ut ea inficerent diligenter, & teno-
rem iporum fideleri transcribentes sub diligitis suis nobis
remittentes, duximus injungendum. [i & f.] Nos au-
tem tam legato, qui sub sigillo proprio ea nostro feck
confidit, praefectari, quam inquisitoribus ipsis fidem
debitam adhibentes, iterum non videbemus, quare non de-
beremus eadem & privilegia innovari: quia tamen C. ma-
joris ecclesie, & i. Sancte Crucis canonici proponserunt,
Hildegemens, ecclesiam in possessione subiectiōnis ipsius
monasterii per centum annos & amplius extitisse, privi-
legia ipsa tunc non duximus innovanda. Vnde judiciali-
bus dedimus in mandatis ut ad locum idoneum acceden-
tes (circa, qui fuerint evocandi) inquirerent super his
diligentius veritatem, à quibus pars Hildegemens. ecclesie
ad Apost. sed. appellavit. Nuper autem iteratio praedicta
petit abbaticula, quatenus deberemus privilegia sua ec-
clesie renovare. Ex adverso vero fuit postulatum, ut
caufam ipsam discreti viris committente dignatemur, qui
tefes recipere, quos contra privilegia monasterii, & ad
probandum f. præscriptionem legitimam inducere pro-
ponebant. Nosq[ue]ntur attendentes, quod iure sit civili sta-
tutum, ut quando periculosa reffum formidatur, ne ve-
ritas occultetur, & probandi copia fortius causibus sub-
trahatur, etiam sit non contellata tefes valetudinari, &
alii de quibus ex aliquo rationabilis causa timetur, ad re-
fumonum admittantur: ejusdem equitatis similitudine
provocati, praedicta privilegia, quasi iam nimis vetustate
confumpta, cum fuerint non in pergameno, sed in pappa-
ro conscripti, duximus innovanda: noientes quod ex
innovatione hujusmodi novum jus monasterio adquirar-
tur, sed antiquum (si quod habet) per innovationem pri-
vilegii conferuerit. Quia vero præfatum monasterium
ad ius & proprietatem Apost. sed, per privileg. præd. nos
pertinet monstratur: ne jus ecclesie Romanae remaneat
indefensum, eandem abbatissam procuraticem ipsius du-
ximus statuendam: ut cum adversus Romanas ecclesias
possessores & iura non nisi centenaria currat præscriptio,
ipsa super hoc & alii vice nostra procuret, que coram
iustiicio fuerint procuranda. Nolentes igitur, quod
de flato ejusdem monasterii diutius dubitetur, mandau-
mus, quatenus locum tutum & commodum diligens
recipias tefes, quos ad præscriptionem probandum Hil-
degemens. eccl[esi]am vel ad interruptionem offendendam co-
nobium duxerit producentos: & si legitimam præscrip-
tionem probaverit, ut intendit: nisi probata fuerit
interrupcio ex adverso subiectiōne ipsius monasterii
adjudicis Episcopo memorato, cum confert ipsum in
sua dieccl[esi]e constitutum: privilegium, quod monasterio
innovari fecimus, corrumpto: alioquin eidem*

*a Al. Exod. al. Padibiterens. b C. eod. tit. in 3. compilas.
c Al. Gaudion. al. Gardener. al. Gerundus. d Difinitiam
& discrimina. e Ad quod est tutum ut solemniter transcribatur
conc. l. unum testamentum. ff. detestamen. f Probandam.
g Vid. l. a. C. de divers. rescriptis.*

M m m

super hoc perpetuum imponens silentium, monasterium pronuncies perpetua libertate gaudere, nostro sibi privi-legio resignato.

[1 Qui Apofolico mandato parentes, privilegia felicis rever-dariorum Agapi. & Iohanni Poni, p. nostrorum sua presencia fideli-lier confecerunt, teneros eorum sub sigilla suis nobis fideliter transmittentes. Ven.queg.f.n. G. Remen. Archapsicopus tunc E-piscopus Præneltinus in partibus illius officium legatum exercens, seniores prævilegiorum suorum sub sigillo proprio, nostro fecit con-fiditui presentari.]

CAP. V.

Non valet confirmationis, quam religiosi impetravit a Papa sa-per temporales administrationes seu prioratu, si tacuit se regulari: si vero expedit, re scriptus presumitur falsum: quia Papa non confuerat concedere, h.d. cum sequent.

Idem Episcopo & proposito Vicen.

Ad nostram b. audientiam proposito Nemanen. & ec-clesia significante pervenit, quod quidam canonici Nemanen, ecclæsiæ à nobis literas confirmationis super administrationibus suis obtinere laborant, religiosi fu-s conditione suppresa. Cum igitur regulares personis non confueverit Apofolica fides aliqua personaliter confirmare: mandamus, quatenus confirmationes, quas ab ipsis canonici (cum regulares existant) noveritis taliter impetratas, denunciatas irritas & inane.

CAP. VI.

Idem dicit, quod supra cap. proxi.

Idem.

Porrecta d nobis ex parte tua petito continebat, quod plures ex religiosis, qui prioratibus & aliis admini-strationibus præsumi, à nobis super ipsis, quoad vixerint possidendi confirmationis literas se adserunt impetrare: [1 & 2.] Cum igitur à cancellaria nostra hujusmodi literas emanasse non credamus: mandamus, quatenus illos, qui tales literas exhibuerint, in quibus prioratus vel administrationes, tanquam religiosi confirmantur, eosdem punias, tanquam falsitatis auctores. Si vero in eis non sit mentio religiosi sacerdotum, illa tantum tacita ve-xitate subreprias denuncias non valere.

[2] Quarum occasione bona sacerdotum primatum distrahatur & consumunt, afferentes se fibi quoad prioratus illos nulla ratione sub-effe.]

CAP. VII.

Sententia seu laudum contra formam juris vel compromissi la-tum per arbitrios, licet per Papam in forma communis confirmationis, non tenet.

Idem nobis viro Mattheo de e Reversi.

Examinata f. causa, que vertitur inter te & milites Campanicos super ecclesia sancti Angeli, perpendiculari-mus arbitrium, quod vice dominus Sabinius, dicebatur

Super eodem negotio promulgatis, contra formam

a Referrato. b C. eod. tit. in 3. comp. c Neumaen, sed ego Nemaen scribendum patru, cui lectio aliquo vetero ad-peplularunt. d C. de referr. m 3. comp. e Rivaria. f C. eod. tit. in 3. comp.

ris & compromissi fuisse dictatum. Vide ton. illius confirmationis. C. Papa prædecessor nobis, ut auctoritate ma-verat illud, sicut provide latum fuerat, & de tempore parte receptum, decernimus ipsum iuratum & obser-vatum.

CAP. VIII.

In confirmatione ex certa scientia, dicta, facta, nec aucto-rive: nec voces, si verbum confirmationis praedita non con-firmat.

Honorius III. illigisti Regi, baronibus, & milie-

& aliis hominibus Episcopis.

Emeracilis frater N. Archepiscopus Nicholai.

Fragans eius transflamis nobis petitione certitudinem quod inter ipsos & vos super quibusdam territor-iis Albanam, Episcopo a tunc Apolloniu facto amicabilis compo-sitioni intercepit: emplice atque quod b. quantocum eam auctoritate Apoloniu non mari contingenter, statim debet executione mandari.

Veniam licet, si per nos confirmata, & tamen evidentiam literis confirmationis tenor corponam inferrus, ipsam tamen renouit observare, occidere, frivo-los prætentientes, tum ex eo, quod in literis literam confirmationis, (tenorem compositionis) in fa-ctum ecclesiæ Romane præcedat, tum non dubia confuta, scilicet, si cum fine prædicta pars facta est, in eisdem literis continuo. [1 & 2.] Matrem, con-tenus si præmissa veritas suffragauit, compo-nendem adimplere cureris.

[1] Cum igitur nudum contra Drunc. scilicet, si in ea contra prædictas perfunctas iniquisfa carioli diligenter rebus.

beat. Ivn. vo.]

CAP. IX.

Collatio ecclesiæ altera facta per legatos, & per legati-

mata, iussi clericis non ledit.

Idem universi Abbatibus & prelatis, ac omni-

bus & clericis in Confessione damp-

confutauit.

S. Va nobis & Patriarchæ Conflantino pollicitatione

sfitione monstravit, quod cum quidam velici-

mentes occasionem ex eo, quod I. Presbyteri Canis-

factio Apofolica fides legitima, quibusdam alio-

& clericis in spiritualibus & temporalibus confon-

teria & eorumdem, ipsi Patriarchæ obedire resul-

te, ei de iuribus patriarchalibus respondere, in sua pro-

potionis adjutorium inducentes confirmationis hinc

de collatione a fide Apofolica impetrare.

[1] In tur. g. nolimus jura, quia diecelanis debentur, per-

le, quia finis illius nullus confitit sensu: et tamen in rebus

manuas/upperimus. d Vide l. prædict. s. f. f. 5. m. p. 10.

Bart. & gl. in cl. 1. de off. delegat. e Vide Scholastic. de

ecclesiastico. 21. q. 2. f. Evaristum, g. Natura.

LIBRI SECUNDI FINIS.

DECRE.